

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Decizia a fost tradusă și redactată de Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cerere nr. [40738/10](#)
RED UNION FENOSA S.A.
versus Republicii Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 20 februarie 2018 într-un Comitet format din:

Paul Lemmens, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judecători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier Adjunct al Secției*,

Examinând cererea menționată mai sus, depusă la 8 iunie 2010,

Examinând observațiile scrise ale Guvernului și observațiile scrise expediate drept răspuns de către reclamant,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURĂ

Reclamantul, Red Union Fenosa S.A., este o companie din Republica Moldova. Aceasta a fost reprezentată în fața Curții de dl S. Bargan, avocat din Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova (Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său din acea perioadă, dl V. Grosu.

Situația de fapt, prezentată de părți, poate fi rezumată după cum urmează.

Compania reclamantă avea dreptul de a recupera o datorie de un milion de euro de la o societate terță, B., în baza unui contract încheiat între ei. Compania B. a inițiat o procedură judiciară pentru a declara nul contractul cu compania solicitantă. În timpul procedurii, instanțele civile au emis măsuri provizorii prin care se dispunea suspendarea plății datoriei în curs.

În cererea sa adresată Curții, societatea reclamantă susținea că, după încheierea procedurilor, în care a avut succes, instanțele au emis noi măsuri provizorii de suspendare a plății datoriei. Curtea

a fost lăsată să creadă că noile măsuri provizorii au fost dispuse în mod abuziv în afara procedurii civile, la cererea societății B., iar instanțele superioare au respins apelul împotriva lor.

După comunicarea cauzei, Guvernul a informat Curtea că, de fapt, o nouă acțiune a fost inițiată de societatea B. împotriva societății reclamante și că noile măsuri provizorii au fost dispuse în cadrul acestor noi proceduri civile.

PLÎNGERI

1. Compania reclamantă s-a plâns în baza Articolului 6 din Convenție precum că instanțele naționale nu au putut justifica dispunerea noilor măsuri provizorii și respingerea recursului împotriva acestora.

2. Compania reclamantă s-a mai plâns, de asemenea, că măsurile provizorii au fost abuzive și au constituit o încălcare a drepturilor garantate de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

ÎN DREPT

În observațiile sale scrise, din 21 decembrie 2010, Guvernul a susținut, *inter alia*, că societatea reclamantă a omis în mod intenționat să informeze Curtea despre faptul că noile măsuri provizorii au fost emise în cadrul noii proceduri civile inițiate împotriva sa de către societatea B.. Potrivit celor expuse de Guvern, societatea reclamantă a prezentat faptele în așa fel, încât să determine Curtea să creadă că noile măsuri provizorii au fost introduse în mod abuziv, în afara procedurii civile. Guvernul a menționat că un astfel de comportament din partea companiei solicitante a constituit un abuz de dreptul de a înainta o cerere individuală.

Reprezentantul reclamantului a negat că ar fi prezentat informații false în formularul de cerere și a subliniat câteva pasaje din formularul de cerere în care, potrivit acestuia, Curții i-au fost prezentate informații complete.

Curtea reamintește că, printre altele, o cerere poate fi respinsă ca abuzivă, în temeiul Articolului 35 § 3 din Convenție, dacă se bazează în mod conștiincios pe fapte false

(a se vedea *Varbanov v. Bulgaria* nr. [31365/96](#), § 36, ECHR 2000-X; *Řehák v. Czech Republic* (dec.), nr. [67208/01](#), 18 May 2004; *Popov v. Moldova (no. 1)* nr. [74153/01](#), § 48, 18 January 2005; *Kérétschachvili v. Georgia* (dec.), nr. [5667/02](#), 2 May 2006). Informațiile incomplete și, în consecință, înșelătoare pot constitui, de asemenea, un abuz al dreptului de a înainta o cerere, mai ales dacă ele se referă chiar la esența cauzei și nu sunt oferite explicații suficiente referitor la omisiunea elucidării acestor informații (*Poznanski and Others v. Germany* (dec.), nr. [25101/05](#), 3 iulie 2007).

Revenind la faptele prezentei cauze, Curtea subliniază că, atunci când a prezentat circumstanțele de fapt ale cauzei în formularul de cerere, societatea reclamantă nu a furnizat nicio informație cu privire la noua procedură inițiată de societatea B. împotriva sa.

Pasajele din cerere, indicate de compania reclamantă, nu conțineau informații relevante care să confirme poziția societății reclamante.

Curtea consideră că informațiile privind noua procedură civilă inițiată de societatea B. au avut o importanță deosebită pentru a determina dacă cererea a fost meritorie.

Având în vedere importanța informațiilor în litigiu pentru soluționarea corectă a prezentei cauze, Curtea constată că intenția reclamantului contravine scopului dreptului la o cerere individuală, așa cum prevede Articolul 34 din Convenție.

În baza celor expuse mai sus, cererea trebuie respinsă drept abuzivă, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 al Convenției.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba engleză, în formă scrisă, la 22 martie 2018.

Hasan Bakırcı
Grefier Adjunct al Secției

Paul Lemmens
Președinte